

ה"ט 13674/07/20 - תמר קרני, מאיר רבינוביץ נגד עמרם זהבי

בית משפט השלום בנתניה

ה"ט 13674-07-20 קרני ואח' נ' זהבי

בפני כבוד השופטת ליאת הר ציון

מבקשים

1. תמר קרני

2. מאיר רבינוביץ (בשם ועד יישוב הדר עם)

נגד

משיבים

עמרם זהבי

החלטה

1. ביום 8.7.20 נעתי לבקשת המבקשים ליתן צו זמני בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001, כנגד המשיב.

2. המבקשים והמשיב מתגוררים ביישוב הדר-עם. למבקש טענות ביחס להתנהלות הוועד בישוב והוא מבקש להיפגש עם ראשת המועצה בעניין טענות אלה. כפועל כיוצא של סכסוך זה, מתקיימים הליכים משפטיים בין המשיב לבין המבקש 2 ואף ניתנו בעבר צווי הטרדה כנגד המשיב אשר התבקשו על ידי חברים ביישוב.

3. המבקשים בבקשה זו הם הגב' תמר קרני וכן מר מאיר רבינוביץ אשר צורף לבקשה כנציג הוועד בשם תושבי יישוב, הדר-עם. לטענת המבקשים, המשיב מטריד את מנוחתם, שלווה, ושגרת חייהם ומשפחותיהם, כאשר הוא מסתובב ברחובות הישוב עם מגפון שעה בבוקר ושעה בערב, בדרך כלל, בין השעות 7:00 עד 8:00 בוקר ובין השעות 18:00 עד 19:00 בערב.

בית המשפט צפה בסרטון ממנו ניתן ללמוד על אופן הילוכו של המשיב ביישוב כאשר הוא עושה שימוש באמצעי הגברה, עמוד 1

שומע שירים (נשמע בסרט שיר של אריק איינשטיין), ואף כורז במגפון נגד המבקש 2, חבר הועד "דם ילדינו בראשך".

4. המבקשים טוענים כי יש בהתנהגות זו משום הטרדה בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת.

לדברי המבקשת, "היום בבוקר עם המגפון הוא מסתובב בקולי קולות וגם אתמול בערב... הוא משתמש במגפון שרעתיים ביום. שעה בבוקר ושעה בערב. אין שעות קבועות. זה בדרך כלל בשעה 07:00 בבוקר עד 08:00 ובערב משעה 18:00 או 19:00 עד 20:00-19:00".

לדברי המבקש 2: "המשיב מפריע לכל אנשי היישוב ובעיקר לשכניו... זו לא הפגנה, זו אלימות."

(מתוך הפרוטוקול מיום 8.7.2020)

המבקשת העידה בפני לענין זה:

"אמרתי לעמרם שאי אפשר לחיות עם זה. ההטרדה הזו עכשיו, אי אפשר לחיות עם זה... הרעיון של הפגנה הוא לא הטרדה. שישים שלטים. יש המון דרכים להפגין. אפשר להפגין בלי למרר לנו את החיים כמו כנסים, פגישות שלטים מיליים ויש עוד הרבה דרכים בלי הרעש הנוראי הזה שאי אפשר לשרוד אותו. .. אני מתעוררת מוקדם, אני לא יכולה אני שומעת את הרעש הזה וחוטפת מיגרנה בערב, באים אלי הנכדים והם מתחילים להגיד מה זה הרעש הזה. יש עוד שכנה שמאז שהתאלמנה ויש לה אח שגוסס היא לא ישנה בלילה ובשעה 7:00 מתעוררת מהרעש. מדובר בשכונה של אנשים מבוגרים. למה צריך לסבול את הרעש הזה?"

(מתוך הפרוטוקול מיום 14.7.20)

5. בהחלטתי בצו הזמני קבעתי:

ביהמ"ש נדרש לאזן בין זכותו של המשיב להפגין לזכותו לחופש הביטוי, אולם כנגד זכות זו עומדת זכותם של תושבי היישוב שלא להיות מוטרדים ולהרגיש בבטחה ביישוב שבו הם מתגוררים ואף לא להיות מוטרדים כפי שעולה בפרוטוקול מהאופן שבו המבקש מביע את חופש הביטוי באמצעות מגפון הגורם למטרד כפי שהעידו בפני המבקשים.

על כן, אני סבורה כי זכותו של המשיב להפגין בכל דרך, אולם לא בדרך המטרידה את תושבי היישוב. קביעה זו נשענת על העדויות שפורטו בפני היום.

על כן, עד למועד הדיון שיקבע במעמד הצדדים בו תשמענה טענות המשיב, ניתן צו זמני האוסר על המשיב להשתמש במגפון. אין בכך לאיין את זכותו להפגין ולהביע את חופש הביטוי בכל דרך אחרת שאין בה כדי להטריד.

6. המבקש עתר לביטול הצו. לאחר שני דיונים שקיימתי במעמד הצדדים (לאחר שהמשיב ביקש לקיים דיון נוסף בעודו מיוצג), ולאחר קריאת כתבי הטענות אני סבורה כי יש להותיר את הצו הזמני על כנו.

7. הטענה העיקרית של המשיב היא כי קיימת לו הזכות להפגין עם המגפון ברחבי היישוב. כך טען:

"מותר לי ללכת עם המגפון לפי החוק, בכל מקום בארץ, בשטח ציבורי. לשאלת ביהמ"ש כמה פעמים ביום אני נמצא עם המגפון, אני אומר שעה בבוקר ושעה בערב. אני משמיע מוסיקה. זכותי בתואר אזרח בישראל לשמוע. ... מבחינה חוקית אני מוכן ללכת לבית הסוהר. זכותי ללכת עם מכשיר הגברה בשטחי ציבורי בין השעות 7:00-23:00 בפחות מ-90 דציבלים... אני נוקט באמצעי לחץ שראשי המועצה יתחילו להתייחס אלי. .. ברגע שראשת המועצה נותנת לי תשובה בכתב, אני מעריך שאני אפסיק כי זו המטרה. אני לא מסכים לקבע שעות "

לטענת המבקש, לא ניתן לצמצם את חופש התנועה שלו ואת זכותו להפגין - זכות יסוד במדינה דמוקרטית, המבקש הפנה את בית המשפט לפסיקה של בית המשפט העליון אשר ניתנה לאחרונה ממנה עולה כי בית המשפט מאשר התקיימות הפגנות בסמוך לביתם של ראש הממשלה והיועץ המשפטי לממשלה (ר' בג"צ 6536/17, וכן בג"צ 5078/20)

8. אני סבורה כי פסיקה זו אינה רלוונטית (ואף אתייחס לגופה בהמשך), וזאת בשים לב להתנהלות המשיב בעניינו אשר בעטיה פנו המבקשים בבקשה זו.

אני סבורה כי האופן שבו המשיב מתהלך עם המגפון מדי יום, פעמיים ביום, למשך שעות (שעה כל פעם) יש בו משום פעולה המטרידה את המבקשים. לא ניתן לראות בפעילות זו כ"הפגנה" כפי דוגמאות הפסיקה אשר הביא המשיב, וזאת בשים לב לאופן שבו הדבר נעשה מבחינת התדירות היומיומית וכן סמיכות הזמנים ואופן הטרדת התושבים כמכלול מאחר שהמשיב לטענתו מסתובב עם המגפון ברחבי היישוב.

9. כמו כן, אף אם הייתה מתקבלת הטענה כי יש לראות בהליכת המשיב עם המגפון ברחבי היישוב כ"הפגנה", הרי שבתי המשפט קבעו את האיזונים המתאימים, כאשר מדובר בהפגנה בסמוך לבית מגורים.

כך, נפסק בה"ט 16161-05-15 ז.ד. נ' ב.כ.:

"הפגנה בשעות הערב אל מול הבניין בו מתגורר המבקש כמו גם על סף דירתו תוך קריאת קריאות גנאי כנגד המבקש, העלאת טענות שונות כנגד המבקש ועיסוקו וקריאה לאנשים לצרף תוך אזכור כתובתו המלאה של המבקש עולה בוודאי כדי הטרדה מאימת כמובנה בחוק. מדובר באירועים עוכרי שלווה, אשר כמתואר על ידי המבקש גרמו לו ולבנותיו זעזוע עמוק וקשה. מדובר באירועים שיש בהם כדי ליצר תחושה של מתח וחרדה ובוודאי כדי לפגוע בשגרת חיים התקינה."

בית המשפט בוחן את טענותיו של המבקש בדבר זכותו להפגנה וקובע:

"המחוקק קבע כי הגנות מסוימות ורק הן (סעיף 4 לחוק הטרדה) יקיימו הגנה מפני החוק למניעת הטרדה. הבאת מחאה עד לפתח ביתו של אחר אינה אפשרית לפי חוק גם בשם חופש הביטוי או ההפגנה ..."

10. עוד נפסק בהקשר זה בע"ח (4939-10-10) שלמה שקד נ' אביבה אלופי :

"אין ספק כי הפגנת יחיד מידי חודש אל מול בית המשיבה, כפי שצוין בהודעתו של המערער מהווה הטרדה, שיש בה משום פגיעה בשלוות חייה ובפרטיותה של המשיבה. טענת המערער כי עומדת לו זכות ההפגנה אינה רלבנטית, שהרי הפגנת היחיד אל מול ביתה של המערער לא נועדה לשמש כלי לביטוי ולהעברת מסרים, אלא אך ורק להטריד ולהפריע את שלוותה ומנוחתה של המערער. נזכיר כי בתי משפט חזרו וציינו כי ניתן להגביל הפגנה אפילו אל מול ביתו הפרטי של אישי ציבור. כך למשל בג"ץ 2481/93 דין נ' וילק, פ"ד מח (2) 456 (1994), שבו הלינו העותרים על סירובה של המשטרה להתיר להם להפגין מול ביתו של הרב עובדיה יוסף כדי למחות על המשך השתתפותה של תנועת ש"ס בממשלה נפסק, ברוב דעותיהם של השופטים ש' לוי וא' גולדברג מול דעת מיעוט של הנשיא ברק, כי זכות ההפגנה צריכה להגשים את עצמה מול מוסדות הציבור ולא מול ביתו של איש הציבור, שכן "ביתו של איש הציבור הוא מבצרו" (שם, בעמ' 485-486). אפילו שופט המיעוט סבר כי יש להגביל את הזכות להפגין אל מול ביתו של איש הציבור וכי יש להבחין בין הפגנה או אסיפה חד פעמית לבין משמרות מחאה שימשכו זמן רב (שם עמ' 383). נזכיר גם כי בית המשפט מצא במקרים אחרים כי הפגנות אל מול ביתו של איש ציבור עולות כדי הטרדה ופגיעה בפרטיותו של איש הציבור בביטחונו ובכבודו (למשל בג"ץ 729/07 ארגון "הלב היהודי" ע"י יוסף ליבוביץ נ' ניצב דוד צור (ניתן ביום 7.2.07))

בענייננו לא מדובר במשיבה שהיא איש ציבור אלא באדם פרטי. עוד יודגש כי בהודעה הבהיר המערער כי יפגין מידי חודש, כלומר המערער הבהיר כי מדובר בפעולה מתמשכת שתשוב ותפגע במשיבה שוב ושוב. משמע, לא עומדת למערער כל זכות חוקתית לבטא את טענותיו כנגד המשיבה בדרך של "הפגנת יחיד" אל מול ביתה ועומדות לו דרכים אחרות להביא את טענותיו כלפיה".

ובענין ה"ט 10550-01-15 היועמ"ש נ' פלוני נפסק:

"... גם אם בחר מי שהושפע מן ההחלטה לפעול במישורים אחרים, הרי שמבחינת המחוקק - כעולה גם מחוק מניעת הטרדה מאיימת - יש לכך גבולות, והפרעת שלוותו או השפלתו של האחר בפני שכניו אינן נמנות עם דרכי הפעולה הלגיטימיות. בפרט (מבלי לגרוע מכלליות איסור ההטרדה), הרי שהבאת המחאה עד לפתח ביתו של האחר אינה אפשרית לפי חוק, גם בשם זכויות הביטוי, ההפגנה או כל זכות אחרת. הדברים עולים בבירור משורה ארוכה של פסקי דין, כך שאין צורך לחדש כאן דבר (ראו והשוו: בג"ץ 2481/93 דין נ' וילק; בג"ץ 2080/05 עמותת בצדק נ' מפכ"ל המשטרה; בג"ץ 729/07 ארגון הלב היהודי נ' ניצב צור; בש"פ 2386/09 פדרמן נ' מדינת ישראל; ה"ט (של-חי') 62154-08-10 אלופי נ' שקד (צו מניעת הטרדה מאיימת נגד הפגנה מול ביתו של אדם, כמחאה); וערעור שנדחה - ע"א (מח-חי') 4939-10-10 שקד נ' אלופי).

מכאן הגם אם מחאת המשיב לגיטימית הרי שהפרעה לשלוות חי האחר ובני משפחתו אינה לגיטימית בנסיבות אלה"

11. המשיב התייחס לפסיקת בג"צ המתייחסת להפגנות מול בית היועמ"ש, וכן מול משכן ראש הממשלה. אני סבורה כי ניתן להבחין מקרים אלה מענייננו במספר היבטים.

ראשית, במקרים נשוא הבגצ, אין המדובר כבענייננו בהפגנה הנעשית מדי יום, פעמים ביום למשך שעה בכל פעם, ובאופן מתחדש.

שנית, ההפגנה מתייחסת לסמל שלטוני אישיות ציבורית, או לחילופין למשכן רשמי של נבחר ציבור. בעניינו מדובר בהפגנה מול בתי התושבים ביישוב.

לאור האמור, אני סבורה כי יש לאבחן בין מקרים אלה לענייננו.

12. המשיב שב וחזר בדיונים כי הוא נוקט באמצעי לחץ כדי שראשי המועצה יתחילו להתייחס אליו, ועל כן הוא מטריד את התושבים, מאחר שעבר את הכל ולא מתייחסים אליו. גם המניע של המשיב רלוונטי בנסיבות העניין, בעת שבוחנים את האיזון בין זכויות הצדדים. המשיב יכול להסתובב ברחבי היישוב עם שלטים, פליירים ו/או כל אמצעי ביטוי אחר שיאזן בין זכותו לבין זכותם של התושבים. אולם, המשיב עומד על זכותו להביע את חופש הביטוי באופן נשוא הבקשה.

13. המשיב הפנה לתקנות הרעש וטען כי הוא עומד בתנאי חוקי הרעש. אני דוחה טענה זו. ראשית הטענה לא הוכחה, שנית, אין יחס מקביל בין תקנות הרעש ובין טענה בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת. יכול צד לטעון כי הוא מוטריד בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת, גם אם הרעש המופנה אליו ומפריע לו, אינו בניגוד לתקנות הרעש. תקנות אלה רלוונטיות לטענות בדבר מטרד.

14. אשר על כן, אני מותירה את הצו הזמני על כנו למשך 3 חודשים מהיום (בשים לב לצו הזמני אשר ניתן ביום 8.7.20).

בדיון שנערך בפני כב' השופט אלי ברנד ביום 7.5.2020 הצדדים הגיעו להסכמה שקיבלה תוקף של החלטה לפיה "במהלך ישיבות הוועד יאסר על המשיב להשתמש באמצעי הגברה ברדיוס של 50 מטר ממבנה הוועד "

בשים לב לקביעתי בהחלטה זו, לפיה המשיב השתמש באמצעי הגברה באופן המהווה הטרדה של המבקשים, בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת כלפיהם, הרי שנאסר על המשיב להשתמש באמצעי הגברה, על אף ההסכמה אליה הגיעו הצדדים ביום 7.5.20.

15. עם זאת, על מנת לאפשר את חופש הביטוי ומימוש זכות ההפגנה של המשיב, ולאזן בין זכויות הצדדים ומאחר שאף המבקשים היו נכונים לכך בדיון, יוותר למשיב להשתמש באמצעי הגברה בתנאים הבאים בלבד: שלא במהלך ישיבות הוועד, בחצר הוועד ו/או במרחק של עד 30 מטר ממבנה הוועד בלבד, פעם בשבוע, למשך שעתיים, אשר לא יהיו בין השעות 14:00 עד 16:00 או מעבר לשעה 20:00 בערב, החל מהשעה 8:00 בבוקר ואילך, לא שעתיים לפני כניסת ו/או צאת השבת ולא במהלך השבת.

אציין כי מצאתי מקום לקבע הגבלות אלה, בשים לב להטרדה אשר הוכחה כאשר המשיב מדי יום מטריד מנוחתם של תושבי היישוב, תוך סרוב מטעמו להגבלה כלשהי של השימוש שנעשה במגהפון הן מבחינת שעות ומיקום. כמו כן, המשיב רשאי לבטא את חופש הביטוי וחופש ההפגנה באמצעים נוספים שאין בהם משום הטרדת התושבים.

לאור האמור, אני מותירה את הצו הזמני על כנו למשך 3 חודשים מהיום, בכפוף להגבלה המאפשרת למשיב לעשות שימוש באמצעי הגברה בתנאים שנקבעו בהחלטה זו בלבד.

16. מאחר שמדובר בצו למשך 6 חודשים בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת, מוצע לצדדים להידבר ולהגיע להסדר כולל אשר ייתר את הצורך של שני הצדדים לנקוט בהליכים נוספים בעת פקיעתו. הצדדים ישקלו פניה להליך גישור לצורך הסדרת מכלול המחלוקות ביניהם בשיתוף בא כוחם.

המזכירות תשלח העתק החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשפ"א, 30 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.